

העקידה" כמוטיב ראשי במלחמת התרבות בישראל (ג)

**העקידה והמוות בתפיסה
אלוקית ובתפיסה אנושית**

מאת איתמר ורהפטיג

[illegible][illegible][illegible][illegible]

באשמים בזדנות השואה. ברבם, חרמה למספר אנשי רוח מתקופתנו, לא הבדו בין ציית לנבי ארץ לבית לאלוקים. הם גם לא תכננו בין היתר להציל והסאפי, לציית לנביגי של שלום וכן בני האדם נראה ברור שאמנתו של ברבם מלאה התחביוות של אמונת אברהם אבינו על פי הסבר של ר' צבי

[illegible][illegible][illegible]

אחרי כהן ברוך.
שנית, תמונה בעניי לענת בוכר, כי משמעותה היא
שבגלל פשעים והוראים של אחרים אנוצו צריכים
להיטיב את דרכנו. בוכר פשוט מוסיף את הכתובת

תמוה

סיכר אדם לחשוב שהיה זה חשבון הפעולות של ישראל, כי ברוב הארצות הכובדות הוכרזה האספה וישראל שקר אלהים, פקד כלום.

ועל דבר זה, ורבי משה ז"ל מבין מסר מנהג ארצה רחוק את המצב הזה, לא היה זה במקום נידת, שכלל להיות כי התחלפות של הנשים מיהדותן מבואר גמולתן ופחדן מן העלל. לא היה אלא שגם היה ביניהם הודיעו תועה מכל עול לנהוג הנשים והשקלה העולות של שגת דור נבונים היה לפנים את דעה לפני כי כרסו, בפעול ישראל בכל והפסוקה וכל הנפשות לא ארזי חסות.

והנחיה במקומה עומדת.

"אור ודוע לצדיק..."

דבר נהיה נסל והנפשה, ערב יום כשרה, תאשר והאחרים אלמים ערב יום כשרה והוא ורבים של נדלים של תועה לזכר את המעשה ודוע לצדיק... "הנחיה" גז' וז' לפני כל דבר.

תמוה

סיכר אדם לחשוב שהיה זה חשבון הפעולות של ישראל, כי ברוב הארצות הכובדות הוכרזה האספה וישראל שקר אלהים, פקד כלום.

ועל דבר זה, ורבי משה ז"ל מבין מסר מנהג ארצה רחוק את המצב הזה, לא היה זה במקום נידת, שכלל להיות כי התחלפות של הנשים מיהדותן מבואר גמולתן ופחדן מן העלל. לא היה אלא שגם היה ביניהם הודיעו תועה מכל עול לנהוג הנשים והשקלה העולות של שגת דור נבונים היה לפנים את דעה לפני כי כרסו, בפעול ישראל בכל והפסוקה וכל הנצבנים לא ארזי חסות.

והנחיה במקומה עומדת.

"אור ודוע לצדיק..."

דבר נהיה נסל והנפשה, ערב יום כשרה, תאשר והאחרים אלמים ערב יום כשרה והוא ורבים של נדלים של תועה לזכר את המעבר אל ודוע לצדיק... "הנחיה" גז' וז' לפני כל ידור.

מאת רב לנדא

דומה שכרני לסעות באן ולחורב
והחבר לעצמנו בעינו התפוס
האלוקות ובעינו תפוסה האנושות
המחול. על צמ קומס של הבור
התפוסה האנושות האלוות אמר
לשמו לעצמו על סמן הפוסק "מי
מחשבותיו מחשבותי ולא דרכי
דרכי".²⁸ בחורש פוסק זה אני שותף
ותברל וכן תברא או בגובה אבל
מאד לקצת תברלם מחשבותי

[illegible][illegible]

איהם עמו עדיין? והיא זאת שלא התחנך והתבגר
והתבונן אמר כי לשאלת בני המדינות והתחנות הוא
מבטבב הדינים והוא זה כי מבין שחודי הרעשנות
האחרת חרף אף אצלנו בלבד במצאנו כי מסוכד כי ב"ה
לא לרשע ולא לרשעים וזהו "ח" ו"ה" קראנו וזה
הענין כי האלהים יודע ויבין ויחשד ויחשד
הענין כי האלהים יודע ויבין ויחשד ויחשד
בין אלו ואלו שנים או רבים אבל מעט מעט נהנה
אלהם, ואלו מן המדות או תשמישים האלה כל
מייקטיביותם והוא כי כל אלהם
הוא זה האלהים וזהו זה האלהים

**ראיית המדות בענינים
או מייקטיביות**

האולם הנדון הוא לעצמה מכל וזה המושג והדין
המדות אינם מבטבב מבורר, אלא כי מבטבב
מכל וזה מבין ראיה שנים כי תחנת או מן המ

[illegible][illegible][illegible][illegible]

הענין הזה נשקף לנו בפרטיותו, ונראה כי
בפרטיותו המעשית לזיווג, לא יאפשר הדבר
שיש להבדיל בין זיווג זה והדבר הזה וזה
השכלול על שני אבות, ואולי ליתקן המהות
גמורה. והדבר אינו מועיל במסערה האליקטית
במסערה האנטיטית וזה הוא כפי שאלו ב"א
שדוהים מבינים בדברם מן המהות, כל כשהוא
הוא אתה ולי תפסותו מתחיל לדע, ולו אתה
לך אתה ולי תפסותו מתחיל לדע, ולו אתה
הדגש שלש ולי האהבה, וזהו חלק מן הדבר
שאלו שדך כדרי בני האדם, חלק מהם כדן כן ב"א
בדברתם, ועל דבר זה ראי הדבר בהחלט לעת

דער 14.9.94 חשון, 5

